

EBA/GL/2016/02

08/06/2016

Richtsnoeren

---

inzake samenwerkingsovereenkomsten
tussen depositogarantiestelsels uit
hoofde van Richtlijn 2014/49/EU

1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van de EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 08.08.2016 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/GL/2016/02". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving dient eveneens aan EBA te worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op haar website bekendgemaakt.

---

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. Deze richtsnoeren specificeren de doelstellingen en minimale inhoud van samenwerkingsovereenkomsten tussen de depositogarantiestelsels of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten, die overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU verplicht zijn dergelijke samenwerkingsovereenkomsten te sluiten².
6. Deze richtsnoeren zijn erop gericht een gezamenlijke en consistente aanpak voor dergelijke samenwerkingsovereenkomsten onder lidstaten te waarborgen, en zo bij te dragen tot de versterking van het Europees Stelsel van nationale depositogarantiestelsels overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Toepassingsgebied

7. Deze richtsnoeren hebben betrekking op de samenwerkingsovereenkomsten die depositogarantiestelsels of, voor zover passend, aangewezen autoriteiten, verplicht zijn te sluiten overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU.
8. Wanneer depositogarantiestelsels worden beheerd door een particuliere entiteit, zorgen aangewezen autoriteiten ervoor dat dergelijke depositogarantiestelsels deze richtsnoeren toepassen.
9. Binnen elk van de drie hoofdgebieden die moeten worden opgenomen in de samenwerkingsovereenkomsten en die worden genoemd in punt 17, specificeren deze richtsnoeren minimale basiselementen. In het geval van keuzemogelijkheden geven de richtsnoeren aan welke aanpak de voorkeur verdient. In alle drie hoofdgebieden die in hierboven worden vermeld, bieden de richtsnoeren de depositogarantiestelsels, of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten ook de mogelijkheid aanvullende voorwaarden op te nemen, mits de betrokken partijen daarover bilateraal of multilateraal overeenstemming bereiken.

---

² Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149).

Adressaten

10. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, onder iii), van Verordening (EU) nr. 1093/2010³.

Definities

11. Tenzij anders aangegeven, hebben de termen die in Richtlijn 2014/49/EU worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis. In deze richtsnoeren gelden bovendien de volgende definities:

‘depositogarantiestelsel in de lidstaat van herkomst’ het depositogarantiestelsel dat is gevestigd in de lidstaat waarin aan een aangesloten kredietinstelling een vergunning is verleend ingevolge artikel 8 van Richtlijn 2013/36/EU;

‘depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst’ het depositogarantiestelsel dat is gevestigd in de lidstaat op wiens grondgebied een aangesloten kredietinstelling die een vergunning heeft in een andere lidstaat ingevolge artikel 8 van Richtlijn 2013/36/EU, een bijkantoor heeft gevestigd;

‘aangesloten kredietinstelling’ een kredietinstelling die is aangesloten bij een depositogarantiestelsel;

‘betrokken depositogarantiestelsels’ de depositogarantiestelsels in verband waarmee zich een van de volgende situaties voordoet:

- i) een bijkantoor van een bij een depositogarantiestelsel in de lidstaat van herkomst aangesloten kredietinstelling is gevestigd op het grondgebied van de lidstaat van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst;
- ii) een kredietinstelling die is aangesloten bij een depositogarantiestelsel beëindigt haar lidmaatschap van dat depositogarantiestelsel om zich aan te sluiten bij een ander depositogarantiestelsel; of

---

³ Aangewezen autoriteiten zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder 18, van Richtlijn 2014/49/EU.

- iii) de nationale wetgeving die de richtlijn inzake depositogarantiestelsels omzet in de jurisdictie van een depositogarantiestelsel dat de middelen uitleent aan een ander depositogarantiestelsel, voorziet in deze mogelijkheid;

'single customer view (SCV)'

het bestand dat de informatie over individuele deposanten bevat die nodig is om een terugbetaling aan deposanten voor te bereiden, met inbegrip van het totaalbedrag aan in aanmerking komende deposito's van iedere deposant.

3. Tenuitvoerlegging

Toepassingsdatum

12. Bevoegde autoriteiten leggen deze richtsnoeren 08/12/2016 ten uitvoer.

4. Doelstellingen en algemene aanpak bij de totstandbrenging van samenwerkingsovereenkomsten tussen depositogarantiestelsels

---

4.1 Doelstellingen van de samenwerkingsovereenkomsten

13. Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU hebben de samenwerkingsovereenkomsten als doel:

- een effectieve samenwerking tussen de depositogarantiestelsels of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten te bevorderen; en
- vooraf verscheidene aspecten van terugbetalingen aan deposanten, overdrachten van bijdragen aan depositogarantiestelsels en leningen tussen depositogarantiestelsels te specificeren waarover anders in een periode van stress zeer snel overeenstemming zou moeten worden bereikt, waardoor de aandacht en middelen van het depositogarantiestelsel zouden worden afgeleid van andere moeilijke beslissingen.

4.2 Algemene aanpak bij de totstandbrenging van samenwerkingsovereenkomsten

14. Depositogarantiestelsels of, voor zover passend, aangewezen autoriteiten sluiten zich aan bij de multilaterale kaderovereenkomst voor samenwerking tussen depositogarantiestelsels in de Europese Unie (MFCA) of sluiten 8/12/2016 bilaterale of multilaterale samenwerkingsovereenkomsten met alle andere betrokken depositogarantiestelsels en, voor zover passend, aangewezen autoriteiten in de EU.

15. De voorwaarden van de MFCA zijn vastgelegd in bijlage 1 bij deze richtsnoeren. Wanneer depositogarantiestelsels of, voor zover passend, aangewezen autoriteiten bepaalde elementen die niet door de voorwaarden van de MFCA worden gedekt, nader willen specificeren, mogen zij deze overeenkomst aanvullen met bilaterale of multilaterale overeenkomsten, mits de voorwaarden van die overeenkomsten niet strijdig zijn met de voorwaarden van de MFCA.

16. Depositogarantiestelsels of, voor zover passend, aangewezen autoriteiten sluiten alleen bilaterale of multilaterale samenwerkingsovereenkomsten als zij willen dat de voorwaarden van deze samenwerkingsovereenkomsten gedetailleerder zijn dan op grond van deze richtsnoeren vereist is. Dergelijke overeenkomsten zijn voor zover mogelijk gebaseerd op relevante voorwaarden zoals vastgesteld in bijlage 1.

---

5. Minimale basiselementen van de samenwerkingsovereenkomsten

---

17. Ingevolge artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2014/49/EU hebben samenwerkingsovereenkomsten ten minste betrekking op de volgende drie hoofdgebieden:

- i. regelingen voor terugbetaling door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst van depositanten bij bijkantoren van kredietinstellingen die een vergunning hebben in andere lidstaten overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU;
- ii. regelingen voor de overdracht van bijdragen, waaronder grensoverschrijdende en binnenlandse overdrachten, van het ene depositogarantiestelsel naar het andere in het geval dat een kredietinstelling niet langer deelneemt aan een depositogarantiestelsel en zich aansluit bij een ander depositogarantiestelsel, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU;
- iii. regelingen voor leningen die depositogarantiestelsels aan elkaar verstrekken ingevolge artikel 12 van Richtlijn 2014/49/EU.

18. Voor elk van deze drie omschreven gebieden wordt in dit hoofdstuk een overzicht gegeven van de basiselementen die een samenwerkingsovereenkomst minimaal dient te bevatten.

5.1 Regelingen voor het terugbetalen van depositanten bij bijkantoren

19. In samenwerkingsovereenkomsten tussen depositogarantiestelsels, of voor zover passend, aangewezen autoriteiten, worden de volgende regelingen gespecificeerd voor het terugbetalen van depositanten bij bijkantoren van aangesloten kredietinstellingen die een vergunning hebben in andere lidstaten, door het depositogarantiestelsel in de lidstaat van ontvangst namens het depositogarantiestelsel in de lidstaat van herkomst, overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU:

a. Kennisgeving van niet-beschikbaarheid van deposito's

20. In samenwerkingsovereenkomsten worden de inhoud van de kennisgeving van niet-beschikbaarheid van deposito's en het proces volgens welke deze wordt verzonden gespecificeerd. De overeenkomsten bevatten relevante contactgegevens, waaronder e-mailadressen en telefoonnummers.

21. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst stelt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst en de aangewezen autoriteit van de lidstaat van ontvangst wanneer het depositogarantiestelsel daar niet de aangewezen autoriteit is, ervan in kennis dat er een

situatie van niet-beschikbaarheid van deposito's is opgetreden, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder 8), van Richtlijn 2014/49/EU. De kennisgeving bevat tevens algemene informatie over de instelling waar de niet-beschikbaarheid van deposito's is opgetreden, met inbegrip van een schatting van de omvang van de verwachte uitbetaling, het bedrag aan gedekte deposito's en het aantal in aanmerking komende deposanten bij het bijkantoor, de munteenheid waarin de terugbetaling geschiedt en eventuele overige algemene informatie die het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst nuttig acht voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst om de uitbetaling voor te bereiden.

22. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst stelt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst direct na vaststelling van de niet-beschikbaarheid van deposito's daarvan in kennis. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst ontvangt eerst de kennisgeving en dan pas alle benodigde informatie en middelen, zodat het al gelijk voorbereidingen kan gaan treffen voor een uitbetaling.

b. Uitwisseling van informatie, waaronder instructies voor betaling

23. Hoewel artikel 4, lid 9, van Richtlijn 2014/49/EU vereist dat depositogarantiestelsels zorg dragen voor de geheimhouding en de bescherming van de gegevens met betrekking tot de rekeningen van deposanten en dat die gegevens worden verwerkt overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG⁴, zou het samenwerkingsovereenkomsten niet mogen beletten strengere eisen te stellen, mits dit in de samenwerkingsovereenkomst is overeengekomen.
24. Samenwerkingsovereenkomsten stellen een uiterste termijn waarop het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst alle informatie die noodzakelijk is voor de voorbereiding van een terugbetaling van deposanten, aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst moet hebben toegezonden. De uiterste datum mag niet later zijn dan twee werkdagen van de lidstaat van herkomst vóór de uiterste datum waarop het terug te betalen bedrag beschikbaar moet zijn voor de binnenlandse deposanten, ook wanneer de uiterste termijn voor terugbetaling door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst langer is dan zeven werkdagen na de vaststelling van de niet-beschikbaarheid van deposito's bij de instelling. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst doet alles wat redelijkerwijs mogelijk is om aan deze termijn te voldoen. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst mag de overdracht van informatie echter opschorten in gevallen waarin het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, ondanks alle redelijke inspanningen, niet in staat is aan de termijn te voldoen omdat aanvullende informatie moet worden verkregen over deposito's en deposanten, of omdat zijn interne processen het onmogelijk maken de informatie binnen de termijn te verkrijgen of de informatie van de lidstaat van ontvangst over de deposanten binnen de termijn te verwerken zonder het proces voor binnenlandse uitbetaling aanzienlijk te vertragen. In dergelijke gevallen stelt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van

---

⁴ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, 23.11.1995, blz. 31).

herkomst het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst zo snel mogelijk op de hoogte van de vertraging en stelt het in overleg een nieuwe termijn vast die niet later ligt dan de termijn voor de overdracht van de middelen overeenkomstig punt 33.

25. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst ontvangt de SCV binnen de binnenlandse termijnen voor ontvangst van deze informatie van de kredietinstelling. Vervolgens verwerkt het de SCV om het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst alleen de relevante instructies voor betaling te leveren in een formaat dat is overeengekomen tussen de depositogarantiestelsels en die de uit te betalen bedragen specificeren in de in de samenwerkingsovereenkomsten overeengekomen munteenheid. De informatie die moet worden overgedragen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst naar het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst omvat:
- het bedrag dat aan iedere deposant moet worden uitbetaald;
  - alle benodigde informatie naargelang van de wijze van uitbetaling (bijvoorbeeld, adressen van deposanten of bankrekeningnummers voor elektronische overdracht).
26. Ingeval het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst niet over alle benodigde informatie beschikt, vraagt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, naargelang van de wijze van uitbetaling van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst de benodigde aanvullende informatie te verzamelen. Om het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst in staat te stellen de voor uitbetaling benodigde aanvullende informatie te verzamelen, helpt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst door alle benodigde informatie waarover het beschikt, over te dragen (bijvoorbeeld contactgegevens van deposanten of nationale identificatienummers).
27. De depositogarantiestelsels stellen elkaar direct van eventuele wijzigingen van de gegevens op de hoogte.
28. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst doet zijn best om ervoor te zorgen dat het terug te betalen bedrag zo snel mogelijk beschikbaar is voor de deposanten, maar in elk geval binnen drie werkdagen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst na ontvangst van alle benodigde informatie, instructies en middelen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, zonder dat een verzoek daartoe aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst of van ontvangst nodig is.
29. Na de eerste uitbetaling informeert het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst op gedocumenteerde wijze over de resultaten van de uitbetaling, zoals over de verdeling en de daadwerkelijke betalingen aan deposanten, en verstrekt het een verslag over eventuele problemen bij de uitbetalingen en een beoordeling van onderdelen van het proces en van de samenwerkingsovereenkomst die in de toekomst kunnen worden verbeterd. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van

ontvangst informeert het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst regelmatig over de voortgang met betrekking tot verdere terugbetalingen die worden gedaan na het verstrijken van de uiterste termijn die in punt 28 is gesteld.

c. Regelingen voor het voorschieten van middelen

30. In samenwerkingsovereenkomsten wordt bepaald dat het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, na van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst een kennisgeving te hebben ontvangen van de niet-beschikbaarheid van deposito's, het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst zo snel mogelijk alle benodigde informatie zal doen toekomen over de rekeningen die moeten worden gebruikt voor de overdracht van middelen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst naar het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst.
31. De rekeningen en gekozen wijze van overdracht waarborgen een maximale veiligheid van de middelen en tijdigheid van de overdracht.

d. Tijdlĳn voor het voorschieten van de middelen

32. Samenwerkingsovereenkomsten specificeren de termijn waarbinnen de benodigde financiering wordt verstrekt.
33. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst verstrekt de benodigde middelen aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst uiterlijk op de dag waarop het terug te betalen bedrag beschikbaar dient te komen voor de binnenlandse deposanten na de vaststelling van niet-beschikbaarheid van deposito's bij de instelling, ook in gevallen waarin de termijn voor het beschikbaar maken van het terug te betalen bedrag voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst langer is dan zeven werkdagen, overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU.
34. Wanneer er te veel middelen zijn voorgesloten aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, worden deze na afronding van de uitbetaling binnen drie werkdagen van de lidstaat van ontvangst terugbetaald aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.

Figuur 1. Tijdlĳn voor uitbetaling bij bijkantoren

Vaststelling van niet-beschikbaarheid van deposito's. Depositogarantiestelsel (DGS) van lidstaat van herkomst stuurt kennisgeving aan DGS van lidstaat van

Gedeeltelijke uitbetalingen in de overgangsperiode tot 31 december 2023

35. Ingeval de uiterste termijn voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst voor het betaalbaar stellen van de uitbetaling langer is dan zeven werkdagen, informeert het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst de deposanten, rechtstreeks of via advertenties in de media, over de mogelijkheid om op verzoek kosten van levensonderhoud uitbetaald te krijgen.
36. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst stelt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst binnen één werkdag in kennis van een verzoek van een deposant om uitbetaling van kosten van levensonderhoud. Deze kennisgeving bevat alle relevante informatie, zoals:
  - a. de duidelijke en volledige identificatie van de deposant, met inbegrip van de relevante rekeninggegevens;
  - b. de datum waarop het verzoek is ontvangen door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst;
  - c. het gevraagde bedrag (indien van toepassing).
37. Wanneer een deposant, ofwel rechtstreeks aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst of aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, om uitbetaling verzoekt van een bedrag voor kosten van levensonderhoud, doet het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst zijn best om, na ontvangst van het verzoek of na kennisgeving hiervan door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, binnen vijf werkdagen van de lidstaat

van herkomst, alle benodigde informatie en middelen te verstrekken, teneinde het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst in staat te stellen te waarborgen dat depositanten, terwijl ze wachten op een volledige uitbetaling, toegang krijgen tot een passend bedrag van hun gedekte deposito's om in hun kosten van levensonderhoud te voorzien.

38. Wanneer volledige uitbetaling op handen is, of wanneer een gedeeltelijke uitbetaling het proces van volledige uitbetaling ernstig zou vertragen, kunnen de depositogarantiestelsels overeenkomen geen gedeeltelijke uitbetaling te doen in het belang van een snelle volledige uitbetaling.

e. **Behandeling van tijdelijk hoge saldi**

39. In samenwerkingsovereenkomsten wordt het proces voor terugbetaling van tijdelijk hoge saldi door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst geschetst. Dit proces vindt plaats in onderstaande volgorde:

- a. Deposanten dienen vorderingen in bij het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst of bij het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.
- b. Vorderingen die zijn gericht aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, moeten door dit depositogarantiestelsel worden doorgestuurd naar het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.
- c. Vorderingen die zijn gericht aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, of die dit depositogarantiestelsel ontvangt van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, worden door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst gecontroleerd. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst biedt waar nodig ondersteuning, bijvoorbeeld bij taalproblemen of bij juridische problemen die samenhangen met het recht dat van toepassing is in de jurisdictie van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst.
- d. Bij het controleren van de vorderingen stuurt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst de benodigde informatie over deposito's, depositanten en middelen aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, ofwel afzonderlijk, ofwel, als dit in een redelijke termijn mogelijk is, in een pakket met andere vorderingen.
- e. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst betaalt de depositanten uit.

40. Aanvullende bilaterale of multilaterale samenwerkingsovereenkomsten specificeren daarnaast de volgende aspecten:

- f. de uiterste termijn waarbinnen het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, indien van toepassing, vorderingen tot terugbetaling van depositanten

accepteert, en waarvan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst de relevante deposanten op de hoogte stelt;

- g. informatie over de uiterste termijn van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst voor het terugbetalen van tijdelijk hoge saldi en over het dekkingsniveau.

f. Gebruikte muntenheden

- 41. In samenwerkingsovereenkomsten wordt gespecificeerd dat de munteenheid waarin de terugbetaling geschiedt, de munteenheid is die is vastgesteld in de wetgeving die geldt voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst; het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst informeert het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst hierover.
- 42. Wanneer de wetgeving die geldt voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst de keuze biedt tussen verschillende muntenheden, en wanneer een van deze opties het gebruik betreft van de munteenheid van de lidstaat van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, wordt die optie in de eerste plaats gebruikt. Waar dit handig en wettelijk toegestaan is, kan het terug te betalen bedrag, wanneer de depositogarantiestelsels hierover overeenstemming bereiken, beschikbaar worden gesteld in meerdere muntenheden.

Voorbeeld 1. Als het Poolse depositogarantiestelsel terugbetalingen waarborgt in Poolse zloty (PLN), ongeacht de munteenheid van de rekening, krijgt de deposant in het VK, na het in gebreke blijven van een bijkantoor van een Poolse bank in het VK, zijn geld terug in PLN. Als het Poolse depositogarantiestelsel terugbetalingen waarborgt in PLN, Britse ponden (GBP) of Zwitserse franken (CHF), krijgen de meeste deposanten in het VK, na het in gebreke blijven van een bijkantoor van een Poolse bank in het VK, hun geld terug in GBP. Indien het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst echter de mogelijkheid heeft uitbetalingen te doen in verschillende muntenheden, en indien in contracten met deposanten of in informatie die aan hen is verstrekt overeenkomstig Richtlijn 2014/49/EU uitbetalingen in CHF zijn toegestaan, kunnen deposanten die over rekeningen in Zwitserse franken beschikken, worden terugbetaald in franken.

- 43. Wanneer valuta's moeten worden omgerekend, is de toe te passen koers de contante koers die de centrale bank van de lidstaat van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst heeft gepubliceerd op de dag van de vaststelling van de niet-beschikbaarheid van deposito's bij een gegeven instelling.
- 44. De benodigde middelen waarnaar wordt verwezen in de punten 32–34, worden verstrekt in de munteenheid van terugbetaling die is vastgesteld in de wetgeving die geldt voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst overeenkomstig de punten 41 en 42. Het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst voert de noodzakelijke valutaomwisseling uit en draagt de benodigde kosten daarvoor.

g. Afhandeling van correspondentie en gebruikte taal

45. In samenwerkingsovereenkomsten wordt gespecificeerd dat het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst namens het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst de communicatie met deposanten zal afhandelen, zoals het informeren van deposanten over de vaststelling van niet-beschikbaarheid van deposito's en over de uitbetaling door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst namens het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.
46. Daarnaast kan, wanneer het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst de communicatie met deposanten in de lidstaat waarin het bureau is gevestigd effectief kan afhandelen – wat onder meer inhoudt dat het kan communiceren in de officiële taal of talen van de lidstaat van ontvangst – in de overeenkomst worden vastgelegd dat deposanten een expliciete, aanvullende optie wordt aangeboden om rechtstreeks te communiceren met het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst. In de praktijk betekent dit bijvoorbeeld dat de brief waarin de deposanten worden geïnformeerd over het in gebreke blijven van de aangesloten kredietinstelling, twee telefoonnummers kan bevatten: één voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst en één voor het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.
47. In samenwerkingsovereenkomsten wordt gespecificeerd dat de depositogarantiestelsels in hun communicatie met de deposanten in de context van een terugbetaling de officiële taal of talen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst gebruiken. Zowel depositogarantiestelsels in de lidstaten van herkomst als in de lidstaten van ontvangst behouden echter het recht correspondentie die deposanten aan hen hebben gericht, te beantwoorden in de officiële taal of talen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst of een andere taal wanneer zij dat kunnen, of om in die talen te communiceren met deposanten die ermee hebben ingestemd om informatie in een gegeven taal te ontvangen.
48. De depositogarantiestelsels van de lidstaten van herkomst en van de lidstaten van ontvangst of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten, communiceren met elkaar in het Engels, tenzij zij er bilateraal mee instemmen in een andere taal te communiceren.
49. De communicatiekanalen die zijn vastgesteld voor de communicatie met de deposanten en tussen de depositogarantiestelsels van herkomst en van ontvangst, waarborgen een voldoende niveau van vertrouwelijkheid en beveiliging.

h. Vergoeding van de kosten van terugbetaling

50. In samenwerkingsovereenkomsten worden de typen kosten gespecificeerd die het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst zal terugbetalen aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, met inbegrip van, maar niet beperkt

tot, kosten die zijn gemaakt bij het uitvoeren van de volgende taken die verband houden met de uitbetaling:

- h. communicatie met deposanten, waaronder het opzetten van de benodigde infrastructuur, het werven van personeel en publicaties in de media;
- i. communicatie met het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, waaronder het verstrekken van feedback over betaalde vorderingen;
- j. het verzamelen van aanvullende informatie die vereist is voor de uitbetaling, waaronder het opzetten van de benodigde infrastructuur en het werven van personeel;
- k. vertaling van documenten;
- l. het inwinnen van informatie;
- m. transactiekosten van uitbetalingen;
- n. relevante juridische kosten.

51. In aanmerking komende kosten die het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst heeft gemaakt, voldoen aan de volgende criteria:

- o. ze zijn noodzakelijk voor het verrichten van de uitbetaling;
- p. ze zijn reëel, redelijk, gerechtvaardigd en voldoen aan het beginsel van gezond financieel beheer;
- q. ze zijn identificeerbaar, dat wil zeggen dat ze zijn geregistreerd in de boekhouding van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst en worden gedekt door effectief ondersteunend bewijsmateriaal.

52. In samenwerkingsovereenkomsten kan worden vastgelegd dat:

- r. het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst een bedrag ineens zal betalen op basis van schattingen, voordat het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst kosten maakt waarbij na afloop een naverrekening plaatsvindt; of
- s. het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst de kosten die in de samenwerkingsovereenkomst zijn vastgelegd, vergoed krijgt na de uitbetaling.

53. Wanneer het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst de kosten vergoed krijgt na de uitbetaling, wordt niet later dan zeven dagen na de eerste uitbetaling van gedekte deposito's overeenstemming bereikt over de details inzake de vergoeding, zoals de termijn waarbinnen de kosten worden vergoed of de toepasselijke rentevoet.

i. Controlerecht

54. Teneinde het vertrouwen in het vermogen van depositogarantiestelsels om hun functie uit te oefenen in het geval van een uitbetaling in een bijkantoor, verder te versterken, kunnen beoogde partijen bij de overeenkomst, voordat zij een samenwerkingsovereenkomst aangaan en op ieder moment nadat de overeenkomst is gesloten, voorzien in een wederzijds recht van controle op de activiteiten van hun partnerdepositogarantiestelsel in verband met de uitbetaling.
55. Een dergelijke controle kan, afhankelijk van de overeenkomst tussen de depositogarantiestelsels of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten, de vorm aannemen van bijvoorbeeld toezicht, evaluatie achteraf van de uitbetaling, controle van de kosten en het detacheren van personeel tijdens de uitbetaling, en kan op locatie of op afstand worden uitgevoerd. Partijen bij de overeenkomst kunnen overeenkomen het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst toe te staan een controle uit te voeren van de activiteiten van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst met betrekking tot de uitbetaling die door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst is betaald.

j. Omgaan met vertragingen

56. Kosten die voortkomen uit vertragingen bij het verstrekken van betalingsinstructies, de benodigde informatie en de middelen, door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst aan het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, worden gedragen door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst, met inbegrip van de operationele kosten die het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst moet maken als gevolg van deze vertragingen.
57. Wanneer de vertraging is toe te schrijven aan handelingen van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst, draagt dit depositogarantiestelsel de kosten die uit deze vertraging voortkomen.

k. Aansprakelijkheid

58. Overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU is het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst geenszins aansprakelijk voor wat betreft handelingen die worden verricht volgens de instructies van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst.

l. Toetsing van de regelingen om uitbetalingen te operationaliseren

59. De depositogarantiestelsels van de lidstaat van herkomst en van ontvangst kunnen wederzijds overeenkomen dat zij, per geval en niet eerder dan drie maanden na de kennisgeving van de niet-beschikbaarheid van deposito's, het functioneren en de reikwijdte van de praktische regelingen en infrastructuur die nodig zijn voor evenredige, verdere operationalisering van

uitbetalingen door het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst overeenkomstig deze paragraaf zullen beoordelen, en daarin de noodzakelijke aanpassingen zullen aanbrengen.

5.2 Regelingen voor de overdracht van bijdragen en informatie tussen depositogarantiestelsels

60. Samenwerkingsovereenkomsten tussen depositogarantiestelsels of, voor zover passend, de aangewezen autoriteiten specificeren de volgende regelingen voor overdracht van bijdragen en informatie, waaronder grensoverschrijdende en binnenlandse overdrachten, van het ene depositogarantiestelsel naar het andere in het geval dat een kredietinstelling niet langer deelneemt aan een depositogarantiestelsel en zich aansluit bij een ander depositogarantiestelsel, ingevolge artikel 14, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU:

m. Uitwisseling van informatie

61. Artikel 14, lid 6, van Richtlijn 2014/49/EU vereist, in samenhang met artikel 4, lid 9, van diezelfde richtlijn, doelmatige uitwisseling van informatie tussen depositogarantiestelsels, die in overeenstemming is met de geheimhouding en de bescherming van gegevens met betrekking tot de rekeningen van deposanten. Het vereist ook dat de verwerking van gegevens geschiedt overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG.

62. Bovengenoemde bepaling waarborgt weliswaar een minimaal aantal gemeenschappelijke normen inzake geheimhouding en gegevensbescherming, maar dit belet samenwerkingsovereenkomsten niet strengere eisen te stellen, mits dit in de samenwerkingsovereenkomst wordt overeengekomen.

63. Het verstrekken van betrouwbare gegevens vormt een belangrijke stap in het waarborgen van een doeltreffende overdracht van informatie van het ene depositogarantiestelsel naar het andere. In samenwerkingsovereenkomsten wordt de uiterste termijn gespecificeerd waarbinnen het depositogarantiestelsel waarbij de aangesloten kredietinstelling haar lidmaatschap beëindigt (overdragende depositogarantiestelsel), het depositogarantiestelsel waarbij de aangesloten kredietinstelling zich wenst aan te sluiten (ontvangende depositogarantiestelsel) in kennis stelt van het voornemen van de aangesloten kredietinstelling om zich bij het ontvangende depositogarantiestelsel aan te sluiten of, wanneer een aangesloten kredietinstelling het ontvangende depositogarantiestelsel op de hoogte stelt van haar voornemen om zich bij hem aan te sluiten, de termijn waarbinnen het ontvangende depositogarantiestelsel het overdragende depositogarantiestelsel van deze omstandigheid op de hoogte stelt. De termijn waarnaar hierboven wordt verwezen, begint op de datum waarop:

- de aangesloten kredietinstelling het overdragende depositogarantiestelsel in kennis stelt van haar voornemen om zich bij een ander depositogarantiestelsel aan te sluiten, waarbij het overdragende depositogarantiestelsel weet bij welk depositogarantiestelsel de instelling zich wil aansluiten; of
  - de aangesloten kredietinstelling het ontvangende depositogarantiestelsel in kennis stelt van haar voornemen om zich bij dat stelsel aan te sluiten.
64. De uiterste termijn wordt vastgesteld voordat de instelling het overdragende depositogarantiestelsel formeel verlaat en zich aansluit bij het ontvangende depositogarantiestelsel.
65. De informatie die moet worden overgedragen omvat alles wat het overdragende en het ontvangende depositogarantiestelsel gezamenlijk als relevant beschouwen, waaronder voor zover beschikbaar:
- a. samengevoegde informatie over alle reguliere bijdragen (en bijbehorende deposito's) die worden overgedragen van het ene depositogarantiestelsel naar het andere, waaronder, voor zover relevant, samengevoegde informatie over depositostromen bij de aangesloten kredietinstelling gedurende een door beide depositogarantiestelsels overeengekomen periode;
  - b. alle eerder uitgevoerde controles, beoordelingen en tests inzake het vermogen van de instelling om SCV-bestanden en andere informatie te produceren waarom voorheen is verzocht door het overdragende depositogarantiestelsel, en met name inzake de kwaliteit van de gegevens die de aangesloten kredietinstelling heeft verstrekt;
  - c. alle andere relevante informatie, met inbegrip van informatie inzake bijna-incidenten in verband met deze aangesloten instelling.
66. Het overdragende depositogarantiestelsel hoeft geen nieuwe informatie te verzamelen ten behoeve van de overdracht van de instelling naar het ontvangende depositogarantiestelsel. Het ontvangende depositogarantiestelsel is bevoegd de meest actuele informatie rechtstreeks bij de instelling op te vragen wanneer het deze als lid accepteert.
67. Het overdragende depositogarantiestelsel kan ook weigeren informatie te delen die, door het gevoelige karakter ervan, krachtens nationale of EU-wetgeving niet mag worden gedeeld.
- n. **Regelingen voor de overdracht van reguliere bijdragen die zijn betaald gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de beëindiging van het lidmaatschap, en munteenheid van betaling**
68. Kosten van het verzamelen van de middelen door het overdragende depositogarantiestelsel, wanneer het overdragende depositogarantiestelsel bijvoorbeeld recentelijk een uitbetaling heeft gedaan en aanvullende middelen moet verzamelen voor de overdracht aan het

ontvangende depositogarantiestelsel, worden gedragen door het overdragende depositogarantiestelsel.

69. Het ontvangende depositogarantiestelsel verstrekt de rekeninggegevens en eventuele andere relevante informatie aan het overdragende depositogarantiestelsel om de overdracht van bijdragen mogelijk te maken. De gekozen wijze van overdracht van rekeningen en middelen waarborgen een maximale veiligheid van de middelen en tijdigheid van de overdracht.

70. In samenwerkingsovereenkomsten wordt bevestigd dat het overdragende depositogarantiestelsel middelen verstrekt in de munteenheid waarin de bijdragen aanvankelijk zijn gedaan. Het ontvangende depositogarantiestelsel draagt de kosten van operaties die verband houden met valutaomwisseling.

o. Behandeling van betalingsverplichtingen, met inbegrip van de mogelijke overdracht van verplichtingen die in de afgelopen 12 maanden zijn aangegaan

71. Overeenkomstig punt 13, onder d), van de EBA-richtsnoeren betreffende betalingsverplichtingen inzake de depositogarantiestelsels⁵, zorgt het overdragende depositogarantiestelsel er, wanneer een kredietinstelling haar lidmaatschap van een depositogarantiestelsel beëindigt en zich bij een ander depositogarantiestelsel aansluit, voor dat de financiële middelen met betrekking tot de 12 maanden voorafgaand aan het einde van het lidmaatschap worden overgedragen aan het andere depositogarantiestelsel, hetzij door:

- nakoming van de verplichting af te dwingen en de opbrengst over te dragen aan het ontvangende depositogarantiestelsel; hetzij door
- de betalingsverplichtingsovereenkomst aan het ontvangende depositogarantiestelsel toe te wijzen in overleg met laatstgenoemde en met de kredietinstelling.

72. In samenwerkingsovereenkomsten wordt de uiterste termijn gespecificeerd waarbinnen het overdragende depositogarantiestelsel, voor zover passend in overleg met de kredietinstelling, moet beslissen welke van de twee opties het kiest. De overeenkomsten specificeren deze optie niet vooraf, omdat de beslissing van het geval afhankelijk is.

73. Wanneer het overdragende depositogarantiestelsel besluit nakoming van de verplichting af te dwingen en de opbrengst over te dragen aan het ontvangende depositogarantiestelsel, gelden de bepalingen die hierboven zijn vastgelegd in de paragraaf over regelingen voor het voorschieten van de reguliere bijdragen die zijn betaald gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de beëindiging van het lidmaatschap.

74. Wanneer het overdragende depositogarantiestelsel besluit geen nakoming van de betalingsverplichtingen af te dwingen, treedt het in overleg met het ontvangende depositogarantiestelsel over de vraag of het ontvangende depositogarantiestelsel bereid is de

---

⁵ EBA/GL/2015/09.

toewijzing van die betalingsverplichtingen te accepteren. De toewijzing kan alleen plaatsvinden als beide depositogarantiestels ermee instemmen. Wanneer het ontvangende depositogarantiestels de toewijzing weigert, dwingt het overdragende depositogarantiestels de betalingsverplichtingen af en draagt het de opbrengst over aan het ontvangende depositogarantiestels.

p. Tijdelijk voor het overdragen van bijdragen

75. Lidmaatschap van een depositogarantiestels is een noodzakelijke voorwaarde voor een kredietinstelling om deposito's te mogen ontvangen. Daarnaast moet het ontvangende depositogarantiestels vanaf het allereerste begin in staat zijn aan zijn verplichtingen jegens de deposanten van de aangesloten kredietinstelling te voldoen. De overdracht van het lidmaatschap van een kredietinstelling dient dan ook naadloos te verlopen. Dit houdt in dat de overdracht van bijdragen van het ene depositogarantiestels naar het andere dient plaats te vinden op de dag waarop de aangesloten kredietinstelling haar lidmaatschap van een depositogarantiestels beëindigt en zich bij een ander depositogarantiestels aansluit. Het regelen van de overdracht op dezelfde dag neemt ook het risico weg dat het overdragende depositogarantiestels de middelen die deze instelling heeft bijgedragen, gebruikt voor een uitbetaling of afwikkeling nadat de aangesloten kredietinstelling het overdragende depositogarantiestels heeft verlaten.
76. Wanneer het ontvangende depositogarantiestels bereid is het risico te nemen de nieuwe aangesloten kredietinstelling te accepteren zonder de overdracht op dezelfde dag te ontvangen, komt het de uiterste termijn voor de overdracht met het overdragende depositogarantiestels overeen.

q. Gebruikte taal

77. De depositogarantiestels communiceren in het Engels wanneer zij informatie overdragen van het depositogarantiestels naar het andere, tenzij zij bilateraal overeenkomen dat een andere taal wordt gebruikt.

r. Kosten die samenhangen met de overdracht van bijdragen

78. In samenwerkingsovereenkomsten wordt gespecificeerd dat het ontvangende depositogarantiestels verantwoordelijk is voor alle kosten die verband houden met de overdracht van de bijdragen (of dat nu middelen of betalingsverplichtingen zijn) door het overdragende depositogarantiestels, en voor alle andere kosten die verband houden met de overdracht, zoals vertalingen van opgevraagde informatie. Waar nodig worden de kosten van het verzamelen van middelen echter gedragen door het overdragende depositogarantiestels.

s. Omgaan met verdragen

79. Samenwerkingsovereenkomsten bevatten een bepaling waarin wordt aangegeven dat wanneer er verdragen optreden in het verstrekken van informatie of middelen, alle daaruit

voortvloeiende kosten worden gedragen door het depositogarantiestelsel dat verantwoordelijk is voor de vertragingen.

5.3 Regelingen voor leningen die depositogarantiestelsels aan elkaar verstrekken

80. In de samenwerkingsovereenkomst wordt aangegeven of de relevante depositogarantiestelsels, overeenkomstig de wetgeving in hun respectieve jurisdicties, in beginsel instemmen met het verstrekken van leningen aan elkaar op een vrijwillige basis.
81. Wanneer de depositogarantiestelsels niet instemmen met het verstrekken van leningen aan elkaar, ofwel omdat hun nationale wetgeving hun niet toestaat leningen te verstrekken aan andere depositogarantiestelsels, ofwel omdat de depositogarantiestelsels of de aangewezen autoriteiten daartoe hebben besloten, gaat de overeenkomst hier niet verder op in. Wanneer de depositogarantiestelsels wel leningen aan elkaar mogen verstrekken op grond van hun nationale wetgeving, maar zij hebben besloten niet aan elkaar te lenen, belet het besluit niet aan elkaar te lenen de depositogarantiestelsels echter niet in crisissituaties toch leningen aan elkaar te verstrekken.
82. Wanneer de depositogarantiestelsels bereid zijn aan elkaar te lenen, specificeert de samenwerkingsovereenkomst binnen hoeveel werkdagen het depositogarantiestelsel dat een aanvraag voor een lening heeft ontvangen, daarover een besluit dient te nemen en welke informatie het depositogarantiestelsel dat een lening aanvraagt, dient te verstrekken. De overeenkomst kan meer details bevatten over de termijn waarbinnen de lening moet worden afgelost en over het rentetarief dat wordt gehanteerd, onder de voorwaarden die zijn bepaald in artikel 12, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU.

5.4 Doelmatige oplossing van geschillen

83. Samenwerkingsovereenkomsten bevatten een bepaling waarin staat dat iedere partij elk geschil over de interpretatie van de overeenkomst mag voorleggen aan EBA overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.